

forsigtig overfor Englænderne; naar man læser Brevene mellem Brødrene Bernstorff, og det er de Breve, der give Oplysning derom; de bleve stadig stærkt opfordrede af den engelske Gesandt, jeg tror, han hed Taylor, til at de ikke maatte ruste, og det var jo ogsaa meget nær ved, at de ikke gjorde det; man ser jo, at Bernstorff skrev fra Kjøbenhavn til sin Broder: Vi maa gjøre Noget, for ikke at komme til at staa latterlige. Det var det Udtryk, han brugte, at han altsaa kun gjorde saa Meget i Kjøbenhavn, at de ikke blev latterlige. Havde Danmark dengang haft en Del af Hæren, som da stod andetsteds, ved Kjøbenhavn, og havde det Landværn, der senere spillede en saa tarvelig Rolle, ikke fordi det manglede Mod, men fordi det manglede Udrustning og Førere, været organiseret i Tide, og havde Kjøbenhavns Fæstning været lidt anderledes indrettet, blot saaledes som Christian den Fjerde 150 Aar i Forveien havde foreslaaet, saa havde det maaske set anderledes ud. Englænderne havde dog ikke kunnet blive liggende her til evig Tid, og havde de ligget en to—tre Maaneder, vare de maaske begyndte at blive kjede af det. Det ærede Medlem ryfter paa Hovedet, ja, jeg veed meget godt, at han ikke anerkjender min Mening, og det maa jeg finde mig i, men han maa ogsaa finde sig i, at jeg ikke anerkjender hans. Det ærede Medlem talte om den tyfste Presse, det er ogsaa et Thema, han holder meget af at komme tilbage til, om hvor ilbesindet Danmark omtales i den tyfste Presse, „det er en ren Skandale, den Regering, der er her o. s. v.“ Jeg kjender ikke den tyfste Presse saa nøie; i den Del af den, som jeg har set, har jeg ikke truffet noget Saadant. Det kan imidlertid ikke komme herfra, siger det ærede Medlem, og han spørger mig, om han tror, at Oppositionspresen har Raad til at betale de tyfste Blade for at optage, hvad den ønsker. Det tør jeg ikke sige Noget om, hvad den har Raad til eller ikke. Jeg veed ikke, hvorledes dens Abonnementsprotokoller ser ud, det kjender jeg ikke, men for et Aars Tid siden stod der i de tyfste Blade en Tale, som jeg havde holdt for 20 Aar siden. Den er ganske vist ikke sendt herfra for Betaling, men den er truffet frem her i Oppositionspresen. I de tyfste Blade stod den som en ny Tale, og den vatte en Del Opmærksomhed, fordi der ganske vist var en Del kraftige Udtryk imod Tyfterne i den, Noget jeg paa ingen Maade fortryder — jeg vilde have betragtet mig som en underlig Mand, hvis jeg i 1868 ikke havde udtalt mig saaledes, som jeg gjorde. Da de i Tyfkland fik at vide, at det var en 20 Aar gammel Tale, saa sagde de, at Sagen var

en hel anden. Det var ikke Oppositionspresen, der havde betalt for at faae den ind, men den var kommen frem i Oppositionspresen, og da man her havde moret sig med at trække den frem, havde politiske Meningsfæller i Tyfkland, der jo holder „Politiken“ og andre Blade, set den og syntes, at den var ganske morsom. Derfor vil jeg om den tyfste Presse kun sige det Samme, som det ærede Medlem sagde til mig i Forgaars, da jeg havde talt om „Kölnische Zeitung“, at det kommer saa uhyre meget an paa det politiske Standpunkt, som de Blade indtage. Naar det nu er Blade, der i politisk Henseende sympathisere med Oppositionen herhjemme, saa er det ganske naturligt, at de udtale det (Afbrydelse af Holstein=Ledeborg). Ja, jeg kjender det ikke, saa det ærede Medlem behøver ikke at se saa overrasket paa mig i den Anledning, men det kunde jo dog tænkes. — Jeg skal dernæst tale Noget om det Finansielle. Det er blevet saa overordentligt stærkt bebrejdet mig, at jeg ikke har givet nærmere Oplysninger om, hvorfra Pengene skal komme, end dem, jeg gav i Lordags. Jeg sagde, at jeg indrømmede fuldstændig navnlig det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds's (Klein's) Berettigelse til at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa at faae disse Oplysninger, og jeg sagde selv, at det var naturligt, at man vilde have dem. Jeg gjorde først opmærksom paa, at det kunde ikke falde noget Menneske ind at ønske, at vi skulde anstafte en Fæstning, vi ikke havde Raad til. Jeg sagde blot, at det, her ved første Behandling at begynde en Diskussion om, hvilken af de tre Metoder, man har at staae Penge paa: At bruge af Kassebeholdningen, at paalægge en Skat, eller at optage et Laan, man skulde bruge, forekom mig mindre hensigtsmæssigt, og det slog mig noget, da jeg i Slutningen af Mødet gjorde en lille Bemærkning til det ærede Medlem fra Ribe (B. Holm), lige overfor hvem jeg, da han gjorde den samme Indvending, indrømmede Berettigelsen deraf, blot ikke paa dette Sted, at der umiddelbart derefter af Medlemmer af Oppositionen blev indbragt et Forslag om Afslutning. Der er altsaa ogsaa Noget i Oppositionen, der vare af den Anskuelse, at denne første Behandling egentlig havde været længe nok; men at drage Slutninger fra mine Udtalelser baade derhen, at jeg ikke veed, hvorfra Pengene skal komme, og ikke har tænkt paa, hvad Betydning det har, det protesterer jeg bestemt imod. Saa ansførte det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds som Exempel paa, hvor lidt jeg brød mig om